ഇറച്ചി-മാംസം.

ഇറച്ചിപ്പുവെന്ന-വീട്ടുവേലചെയ്യുന്നവർ.

ഇറന്നിടുക-ചാവുക.

ഇറപ്പുള്ളാളൻ-പുള്ള് (പക്ഷി)

ഇറപ്പ്-ദ്രാ. വാസം. ഇറയോടുകൂടിയത് ഇറപ്പ്. ഇറയം-തിണ്ണ എന്ന അൎത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. വ. മരണം.

'നാശംവരാത്തുടയിലിറപ്പു പുറപ്പില്ലാത്തൊരു'
(ഭഗവൽഗീത)

ഇറപ്പുറം-ഇറയുടെ മേൽഭാഗം.

ഇറമ്പ്-ദ്രാ. ഇറ. വ. മലയുടെ അരിക്. ന. വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിലുള്ള സ്ഥലം.

ഇറമ്പുക-ഇരയ്ക്കുക.

ഇറമുളൻ-മാപ്പിളമാരുടെയും മലബാർ മഹമ്മദന്മാരുടേയും ഉപവാസ (വ്രത) മാസം.

ഇറയചെറുമർ-പാലക്കാട്ടിന്നു സമീപമുള്ള ഒരു വക താണജാതിക്കാർ. (ഇവൎക്കു തീണ്ടുണ്ട്.)

ഇറയാൽ-വെള്ളിപ്പത്താക്ക്. (പോൎത്തുഗീസ് ഭാഷ).

ഇറയുക-ഇറയ്ക്കുക. ഉ-ം, കുളംഇറയ്ക്കുക.

ഇറയം, ഇറയകം-തിണ്ണ. ഇറപ്പ് എന്നു നോക്കുക.

ഇറയിലി-ദ്രാ. മാൻ ചുമകൊടുക്കുന്ന സമ്മാനം. വ. വിരുത്തിനിലം.

ഇറയവൻ-ദ്രാ. രാജാവ്. വ. ഈശ്വരൻ. (പ-മ.)

'ഇറയവ! ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരുടെ
രശ്മിയതായ്മേവുന്നതുഞാനും'
(ഭഗവൽഗീത)

ഇറവൻ-ദ്രാ. ഈശ്വരൻ.

'ഇറവനിവൻനാരായണനെന്നെ'
(ഭഗവൽഗീത)

വ. കറവൻ (ഇറവാളർ).

ഇറവരി-രാജഭാഗം.

ഇറവാരം-ദ്രാ. വീട്ടിൻെറ ഇറമ്പ്. വ. വീതിയുള്ള തിണ്ണ.

ഇറാൻ-ഇളപ്പമുള്ളവർ വിളികേൾക്കുന്ന ഒരാചാരവാക്ക്.

ഇറുക്ക്, ഇറുക്കം-ദ്രാ. ഞെക്ക്. വ. ഞണ്ടും മററും കൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തുക. ന. മുറുക്കുക. (ഇറുക്കം-മുറുക്കം.)

ഇറുക്കുക-ദ്രാ. ഞെക്കുക. വ. ഞണ്ടും മററും കൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തുക. ന. മുറുക്കുക, മുറുകെ കെട്ടുക. ൪. മുറുകെ പിടിക്കുക.

ഇറുങ്ങ്-ദ്രാ. ഒരു ചെടി. വ. അതിൻെറ അരി.

ഇതു വാതം ഹേതുവായിട്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളേയും കല്ലടപ്പ്, മൂത്രകൃച്ഛ്രം, മുതലായവയേയും ശമിപ്പിക്കും.

ഇറുങ്ങുക-ഞെക്കുക.

ഇറുമ്പ്-ദ്രാ. എറുമ്പ്. വ. ഭൂമിയിൽ അരിച്ചുനടക്കുന്ന പല പ്രാണികൾക്കും കൂടി പറയുന്ന പേർ.

ഇറുമ്പുക-കടിക്കുക.

ഇറുമ്മുക-വായ് തുറക്കാതെ പല്ലു കടിക്കുക.

'ഉമ്മരത്തെപ്പല്ലുകൊണ്ടു
ചിരിക്കും നമ്മളെക്കണ്ടാൽ
ഉള്ളിലെ പല്ലുകൾകൊണ്ടി-
ട്ടിറുമ്മും പാണ്ഡുപുത്രന്മാർ'
(സഭാപ്രവേശം തുള്ളൽ)

ഇററിക്കണ്ണി-ഇത്തിക്കണ്ണി.

ഇററിററു-തുള്ളിത്തുള്ളിയായി.

ഇററു-തുള്ളി.

ഇററുക-തുള്ളിയായി വീഴുക. (കാ. ക്രി. ഇററിക്കുക.)

ഋ

ഋ—സ്വരാക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്ന്. (താലവ്യം)

ഈ—൧. കാമദേവൻ. ൨. ലക്ഷ്മി.

ഈ—ആ. ൧. ദുഃഖം. ൨. കോപം. ൩. വേദന. ൪. അത്ഭുതം.

ഈകാരം-ഈ എന്ന അക്ഷരം.

ഈക്കിൽ-തെങ്ങു പന മുതലായവയുടെ ഓലക്കാലിന്റെ നടുവിൽ നീളത്തിൽ വണ്ണം കുറഞ്ഞു കട്ടപ്പമായിക്കാണുന്ന വസ്തു. ഈർക്കിലി.

ഈക്കിക്കി-കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഒരു മാതിരി കളി, കണ്ണാമ്പൊത്തിക്കളി.

ഈക്കുക-ഇഴക്കുക (ഈത്തു=ഇഴുത്തു) ഈ ശബ്ദം നീചമാണ്.

ഈക്ഷ-൧. കാഴ്ച, ൨. വിചാരം.

ഈക്ഷകൻ-കാഴ്ചക്കാരൻ, കാണുന്നവൻ.

ഈക്ഷണം-൧. കണ്ണു. ൨. കാഴ്ച. ൩. നോട്ടം, ദർശനം.

ഈക്ഷണിക-ശുഭാശുഭലക്ഷണം പറയുന്നവൾ, മററു പര്യായങ്ങൾ-വിപ്രശ്നിക, ദൈവജ്ഞ.

ഈക്ഷികാ-കൺപുരികങ്ങളുടെതാഴേടം.

ഈക്ഷിക്കുക-നോക്കുക, കാണുക.

ഈക്ഷിത-വി. കാണപ്പെട്ട.

ഈങ്ങ-ഇഞ്ച.

ഈങ്ങുക-ഇഴക്കുക. ഉ-ം, ഉടുപുടവ ഈങ്ങുന്നു.

ഈച്ച-പറക്കുന്ന ഒരു വക ചെറിയ ജന്തു. പര്യായങ്ങൾ-വർവ്വണാ, മക്ഷികാ, നീലം.

ഈച്ചത്തോൽ-വനങ്ങളിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ സദ്യയിൽ ഉപയോഗിച്ച ഒരു മാതിരി മുളകളിൽ നിന്നെടുത്ത നാരു അല്ലെങ്കിൽ ചകരി.

ഈച്ചമരം-ഒരു കാട്ടുവൃക്ഷം. ഇതു പൊട്ടുമ്പോൾ ഈച്ചകൾ പുറപ്പെട്ടും.

ഈച്ചരൻ-ഈശ്വരൻ.

'ഈച്ചരനായരൊഴിച്ചപ്പിന്നെ
കാഴ്ചക്കങ്ങും ഞാൻ പാറില്ല'
(രുക്മിണീസ്വയംവരം തുള്ളൽ)

ഈച്ചാടി-ഉണക്കമതിയാകാത്ത അരി.

ഈഞ്ച-ഇഞ്ച.

ഈടറവു്-(ചതുരംഗക്കളിയിൽ) "ഒരു കക്ഷിയിലെ രാജാവു തല്ക്കാലം നേരെ അരശൊന്നുംതട്ടീട്ടില്ല, എന്നാൽ ചുററം ശത്രുക്കളുടെ കാലാകയാൽ നീങ്ങാൻ അട്ടിയില്ല; മററു കരുക്കളെല്ലാം വെട്ടിപ്പോകയും ചെയ്തു. കളി തുടരാൻ നിർവ്വാഹമില്ല ഇങ്ങിനേയും കളി അവസാനിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനു 'ഈടറവു്' എന്നു പേർ".

ഈടററ-വി. തുല്യമില്ലാത്ത.

ഈടാക്കുക-ബലമുള്ളതാക്കുക, നന്നാക്കുക.

'ഈഞ്ചപ്പതകൊണ്ടു തേച്ചുകളിപ്പിച്ചു
ഈടാന്നശോധനചെയ്തുകൊണ്ടാൾ'
(ശീലാവതി)

ഈടി-അധികമായി.

ഈടിക്കളിക്ക-അഭിനയിച്ചുകളിക്ക.

ഈടിടുക-മുഷ്ടികൊണ്ടിടിക്ക, മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്ക.

ഈടിയ-വി. ൧. ഈടുള്ള. ൨. ശാശ്വതമായ.

'ഇരുളേറിയമുകിലാൽമഴപെയ്തവ-
ണ്ണീടിയപ്രത്യുപകാരമിയററവർ'
(ഭഗവൽഗീത)

൩. വലുതായ. ൪. അധികമായ.

ഈടു്-൧. ഉറപ്പു്. ൨, പഴക്കം. ൩. വയസ്സ്, ൪. പണയം. ൫. കൈയാല. ൬. വരമ്പു്. ൭. തടം. ൮. തുല്യം. ൯. കനം. ൰. അഹംഭാവം.

ഈടുക-൧. ചേരുക.

'അപ്പലീടിയോടിനാർ' (രാമചരിതം)

൨. ഉണ്ടാവുക. ൩. ഉള്ള.

'ചന്ദനമീടിനകന്നു' (ചന്ദനമുള്ള)
(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഈടുചെല്ലുക-നിലനില്ക്കുക.

ഈടുന്ന-ഉള്ള.

ഈട്ടമാട്ട–൧. കൈയാല. ൨. വരമ്പ്. ൩. തടം.

ഈട്ടമുട്ടാക്കുക– ഉത്തരംമുട്ടിച്ചു തോല്പിക്കുക.

ഈട്ടമുട്ട–വിരോധം, തടവ്.

ഈട്ടുവെപ്പ്–കൊച്ചിയിലെ ഭണ്ഡാഗാരം.

ഈടേറുക–൧. കനക്കുക. ൨. സന്തോഷിക്കുക. ൩. നിലനില്ക്കുക.

ഈട്ടം–൧. കൂട്ടം. (തമിഴിൽ–ഇണ്ട.) ൨. കൂടുതൽ.

ഈട്ടി–൧. ഒരു വൃക്ഷം. ൨. കുന്തം. (കരായുധം.) യഷ്ടി എന്നതിന്റെ തത്ഭവം.

ഈഡ, ഈഡനം–സ്തുതി.

ഈഡിത, ഈളിത–വി. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

ഈണം, ഈണക്കം–൧. മൂളൽ ൨. സ്വരം. ൩. ക്രമം.

ഈണ്ണ്–വീണ്ണ്, വീണ്.

ഈതി–൧. അതിവർഷം മുതലായി ഒരു രാജ്യത്തിൽ നേരിടുന്ന കഷ്ടതകൾ.

[ഇവ ൬ ൧. അതിവർഷം. ൨. വർഷമില്ലായ്മ. ൩. ശലഭങ്ങൾ. ൪. എലികൾ. ൫. കിളി. ൬. അത്യാസന്നനൃപന്മാർ.]

'അതിവൃഷ്ടിരനാവൃഷ്ടി-
ർമൂഷികാശ്ശലഭാശ്ശുകാഃ
അത്യാസന്നാശ്ച രാജാനഃ
ഷഡേതാ ഈതയഃ സ്മൃതാഃ'

ഗമിക്കുന്നു എന്നു ശബ്ദാർത്ഥം. ൨. നാശം. ൩. നാടുവെടിഞ്ഞു ദേശാന്തരംപോവുക. ൪. ഒരു പകരുന്ന വ്യാധി. ൫. ശണ്ഠ (കലഹം)

ഈത്തു–അ. വീതം. ൨–ം, ഏഴുപതീത്തു, എണ്ണൂറീത്തു ഇത്യാദി.

ഈത്ത– പേരീച്ചം. 'കാട്ടീന്ത' എന്നു മറ്റുചിലർ. പര്യായം–ഖർജ്ജൂരം.

ഈത്തപ്പഴത്തിനു പേരീച്ചംപഴം, പേരീത്തംപഴം, ഈന്തപ്പഴമെന്നും മറ്റും പറയാറുണ്ട്.

ഈത്താ–വായിലെവെള്ളം.

ഈദൃശം–വി. ഇപ്രകാരമുള്ള, ഈമാതിരിയുള്ള.

ഈനാംചാത്തി, ഈനാംപേച്ചി, ഈനാംപൂച്ചി, ഈനാംപക്കി–ഒരു ദുഷ്ടപിശാച്.

ഈനാമേനി–വി. താണ, ഹീനമായ.

ഈന്ത, ഈന്തപ്പന–ഈത്ത (തൃണദ്രുമം.)

ഈന്ത്–ഒരു വൃക്ഷം. പര്യായങ്ങൾ–ഗജഭക്ഷം, സുവഹാ, സുരഭി, രസം, മഹേരുണം, കുന്ദുരുകി, സല്ലകി, ഹ്ലാദിനി.

ഇതു വാതപിത്തരോഗങ്ങൾ, കുഷ്ഠം, രക്തദോഷം, അർശസ്സ്, വ്രണം ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും; വീര്യം ശീതമാകുന്നു.

ഈൻറി–അ. കൂടാതെ.

ഇൻറി എന്നതിന്റെ രൂപഭേദം. ഇൻറിയിൽനിന്നു എൻറി, എന്നി, എന്നിയേ ഈ രൂപങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിലുണ്ടായി. ഈൻറി എന്നതു മലയാളഭാഷയിൽ ഇപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കാറില്ല.

ഈപ്സ–ലഭിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.

ഈപ്സിത–വി. പ്രാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

'ശ്രീയാലീപ്സിതനായവൻ കഥമഹോ'
(അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം)

ഈമാൻ–നന്ദി, യോഗ്യത. (അറബിവാക്ക്.)

ഈമ്പുക–കടിക്കുക. [ഈണ്ടു = കടിച്ചു.] കന്നടകം–ഈഴ്മു. തമിഴിൽ–ഈറ്യുക.

ഈമ്പി–ലുബ്ധൻ, ദുരാഗ്രഹി.

ഈയക്കട്ടി–ഈയംകൊണ്ടുള്ള ഉണ്ട.

ഈയക്കോൽ–പെൻസിൽ, കടലാസിൽ വരക്കുന്നതിന് ഈയംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കോൽ.

ഈയ, ഈയം - ഒരു ലോഹം. സീസം എന്നതിന്റെ തത്ഭവം.

[ഇതു രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടു്. ഒന്നു കറുത്തീയം (കറുവങ്കം), മററതു വെളുത്തീയം (വെളുത്തവങ്കം). കറുത്തീയത്തിന്നു പര്യായങ്ങൾ - നാഗം, സീസകം (സീസം), യോഗേഷ്ടം, വപ്രം. വെളുത്തീയത്തിന്നു - ത്രപു, പിച്ചടം, രംഗം, വംഗം. നാഗം മുതൽ നാലും ഈയത്തിന്റെയും ത്രപു മുതൽ നാലും തകരത്തിന്റെയും പേരെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്.]

ഈയാമ്പാററ, ഈയൽ - ഒരുവക പുഴു, ചിറകുള്ളതും വളരെ ചെറിയതുമായ ഒരുതരം പാവക, വിട്ടില, ശലഭം.

ഈയിട - അ. സമീപകാലത്തുള്ള.

ഈർ - പേനിന്റെ മൊട്ട, ഈരു്.

ഈര്, ഈർ - ൧. ഇരു, ഈരണ്ടു.

ഈർവാൾ - അറപ്പുവാൾ.

ഈര - കോഞ്ഞാട്ട

ഈരണം - ൧. വാക്ക്. ൨. വായു ൩. അനക്കം.

ഈരങ്കി - വാലം (Hearing)

ഈരണ്ടു - രണ്ടുവീതം.

ഈരം, ഈരപ്പാടു് - നാല്ക്കാലിമൃഗങ്ങളുടെ മൂത്രദ്വാരം.

ഈരം - ൧. അഴക്. ൨. അറിവ്. ൩. സ്നേഹം. ൪. കൃപ.

ഈരം, ഈററം - ൧. മലം, അഴുക്ക്. ൨. നനവ്.

ഈരങ്കൊല്ലി, ഈരാങ്കൊല്ലി - വെളുത്തേടൻ.

ഈരവുള്ളി - ചെമന്നുള്ളി.

ഈരവെങ്കായം - ചെമന്നുള്ളി.

ഈരൽ - കരൾ.

ഈരിക്ക - നനയ്ക്ക, ഈറമാക്കുക.

ഈരിണം - ൧ ശൂന്യമായതു്. ശൂന്യശബ്ദത്തിന്നു നിരാശ്രയദേശം എന്നർത്ഥം കാണുന്നുണ്ടു്, നിർജ്ജനദേശം. ൨. ഓർനിലം.

ഈരിത - വി. ൧. പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൨. നീക്കപ്പെട്ട. ൩. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ട. ൪. പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട.

ഈരിതേക്ഷണൻ - ദീർഘദർശി.

ഈരുക - അറുക്കുക, മുറിക്കുക.

ഈരുള്ളി - ചെമന്നുള്ളി.

ഈർക്കൊല്ലി - ഒരുമാതിരി ചെറിയചീപ്പ്

ഈർക്കിൽ - ഈക്കിൽ. ചിലദിക്കിൽ ഈക്കോൽ, ഈക്കൽ ഇങ്ങിനേയും പറയുന്നു.

ഈർക്കിൽകരയൻ - കരയ്ക്കു വീതികുറഞ്ഞവസ്ത്രം.

ഈർക്കിലി - ഈറപ്പ (മാച്ചിൽ.)

ഈർച്ച - ൧. അറപ്പ്. ൨. കക്ഷണം. ൩. സുഖമില്ലായ്ക.

ഈർച്ചക്കാരൻ - അറപ്പുകാരൻ.

ഈർച്ചപ്പൊടി - അറപ്പുപൊടി.

ഈർച്ചവാൾ - അറപ്പുവാൾ. പര്യായങ്ങൾ - ക്രകചം, കരപത്രം.

ഈർപ്പം - നനവ്.

ഈർമ്മം - വ്രണം മററപര്യായങ്ങൾ - അരുസ്സ്, വ്രണം. ശരീരത്തിൽ വ്യാപിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ഈർമ്മൻ - ഈറൻ (നനവുള്ള) മുണ്ടു്.

ഈര്യാ - ൧. അറിയപ്പെടുന്ന പരമാർത്ഥവാദി. ൨. തീർത്ഥയാത്ര. ൩. ധർമ്മസ്ഥിതി.

ഈര്യാപഥം - ധ്യാനമൌനാദിയോഗമാർഗ്ഗം.

ഈർവേലി, പേനീർവലി - ഒരുമാതിരി ചെറിയചീപ്പ്.

ഈർവാരു, ഈർവാരുക - വെള്ളരി. മറെറാരു പര്യായം - കർക്കടി.

ഈർഷ്യ, ഈർഷ്യാ-അന്യന്മാക്ക് ഉൽകൃഷ്ടതയുണ്ടാകുന്നതിനെ സഹിക്കാൻപാടില്ലാത്ത സ്ഥിതി. അന്യന്റെ ഉന്നതസ്ഥിതിയെ സഹിക്കാൻപാടില്ലായ്ക. മറെറാരു പര്യായം-അക്ഷാന്തി.

ഈർഷ്യയെ ചിലർ അസൂയ എന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. അസൂയ എന്നതു മറെറാരുത്തന്റെ ഗുണത്തിങ്കൽ ദോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുക, നല്ലതിൽ ചീത്തയെ വലിച്ചിടുക എന്നാകുന്നു.

ഈല-അ. ഇല്ല. (പദ്യത്തിലാണ് അധികം പ്രയോഗം.)

ഈവണ്ണം-അ. ഇപ്രകാരം.

ഈശക്കോൺ, ഈശക്കോണം-വടക്കുകിഴക്കേമൂല. ഈശക്കോൺ > < നിരൃതിക്കോൺ.

ഈശൻ-ശിവൻ. ഐശ്വര്യത്തോടുകൂടിയവൻ, ഐശ്വര്യപരിപൂർണ്ണൻ ഇങ്ങിനെ ശബ്ദാർത്ഥം. ൨. നാഥൻ. ൩. ശങ്കരൻ. ൪. ഭർത്താവ്. ൫. രുദ്രൻ ൬. പതിനൊന്ന് എന്ന അക്കം. (പതിനൊന്നു രുദ്രന്മാരുള്ളതുകൊണ്ട്)

ഈശനം-൧. മരണം. ൨. ആർദ്രാനക്ഷത്രം. ൩. പ്രകാശം. ൪. ശാല്മലിവൃക്ഷം.

ഈശനഗരി-കാശി.

ഈശബലം-പാശുപതാസ്ത്രം.

ഈശസഖൻ-കുബേരൻ.

ഈശാ-൧. ദുർഗ്ഗ (ഈശാനി) ൨. ധനമേറിയുള്ളവൾ, ഐശ്വര്യത്തെ ഗമിക്കുന്നവൾ.

ഈശാനൻ-൧ ശിവൻ, ഐശ്വര്യം ഉള്ളവൻ, ഐശ്വര്യത്തെ നല്കുന്നവൻ. 'ഈശാനസ്സർവ്വവിദ്യാനാം' എന്നതനുസരിച്ചു സർവ്വവിദ്യാധിപതി ഇങ്ങിനെ ശബ്ദാർത്ഥം. ൨. വിഷ്ണു. ൩. ശോഭനകർത്താവ് ൪. പ്രഭ.

ഈശാന-വി. ൧. ധനമുള്ള. ൨. ഭരിക്കുന്ന.

ഈശാനമൂല-വടക്കുകിഴക്കേക്കോൺ.

ഈശിത, ഈശിത്വം-അഷ്ടൈശ്വര്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്. തന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു മറിടഞ്ഞും തടവില്ലായ്ക, സ്വാമിയായി എന്നുള്ളത്, ഈശന്റെ ഭാവം, ശ്രേഷ്ഠത.

ഈശിതാവ്-പ്രഭുത്വമുള്ളവൻ.

ഈശിതവ്യം-അധീശത്വം.

ഈശ്വര-പ്രഭവാദി അറുപതു വത്സരങ്ങളിൽ പതിനൊന്നാമത്തെ വർഷം.

ഈശ്വരകൃഷ്ണൻ-'സാംഖ്യകാരിക' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവ്.

ഈശ്വരൻ-൧. ശിവൻ. ഐശ്വര്യത്തോടുകൂടിയവൻ എന്നർത്ഥം. ൨. പ്രഭുത്വമുള്ളവൻ. ൩. ദൈവം. ൪. രക്ഷിതാവ്. ൫. നാഥൻ. ൬. രാജാവ്. ൭. ഭർത്താവ്. ൮. കാമദേവൻ. ൯. പരമാത്മാവ്.

ഈശ്വരബിന്ദു-രസം.

ഈശ്വരവല്ലിക-ഏരിക്ക് (എന്നൊരു വൃക്ഷം).

ഈശ്വരൻകാന്ത-ചകോരപ്പക്ഷി.

ഈശ്വരമൂലി-ഒരു മരുന്ന്. ഇതു 'നെയ്യുണ്ണി' യാണ് എന്നഭിപ്രായമുണ്ട്. വിഷത്തിനു നന്ന്.

ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം-ദൈവത്തിന്റെ അടുപ്പം, ദൈവത്തിന്റെ ഇരിപ്പ്.

ഈശ്വരസേവ-ദൈവത്തെ പൂജിക്ക മുതലായതു.

ഈശ്വരാധീന-ദൈവത്തിന്റെ അധീനത്തിലുള്ള, ദൈവത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള.

ഈശ്വരാനുഗ്രഹം-ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം, ദൈവാനുഗ്രഹം.

ഈശ്വരിബിന്ദു-ഗന്ധകം.

ഈശ്വരി, ഈശ്വരാ-പ്ര പാർവതി, ഈശ്വരന്റെ ഭാര്യ എന്നർത്ഥം. ഐശ്വര്യശാലിനി എന്നുമാകാം. വ. അണലിവേഗം.

ഈശ്വരേച്ഛ-ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം.

ഈഷ-കലപ്പത്തണ്ട്, കരിക്കോൽ, മറ്റൊരു പര്യായം-ലാംഗലദണ്ഡം.

ഈഷം-തുലാമാസം.

ഈഷണാ-പ്ര. ശീഘ്രം. വ. തിടുക്കം. ന. ബദ്ധപ്പാട്.

ഈഷത്ത്-അ. പ്ര അല്പം, കുറഞ്ഞൊന്ന് വ. സംശയം.

ഈഷന്നമിതം-കുറഞ്ഞൊന്നു താഴ്ത്തപ്പെട്ടത്.

ഈഷൽപാണ്ഡു-അല്പം വെളുപ്പുള്ളത്.

ഈഷിക, ഇഷീക-പ്ര. ആനയുടെ നേത്രഗോളം. വ. തൂലികപ്പുല്ല്. ന. പുല്ലുകൊണ്ടുള്ള ചിത്രമെഴുതുന്ന തൂലിക. ശ. ഒരായുധം.

ഈഹ-പ്ര ഇച്ഛ. വ. ആഗ്രഹം ന. പ്രയത്നം.

ഈഹം-പ്ര. ശ്രമം. വ. ഉദ്യമം.

ഈഹാമൃഗഃ-പ്ര ചെന്നായ്. മൃഗങ്ങളിൽ ആഗ്രഹമുള്ളത് എന്നർത്ഥം. മറ്റു പര്യായങ്ങൾ-കോകം, വൃകം. വ. കരകൗശലപ്പണിയിലുള്ള മാൻ. ന. നാലങ്കമുള്ള നാടകത്തിലെ ഒരു ഭാഗം.

ഈഹാവൃകം-ചെന്നായ്.

ഈഹിക്ക-ഇച്ഛിക്ക.

ഈഹിത-വി. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട.

ഈഹിതം-ഇഷ്ടം.

ഈള, ഈഡ്-പ്ര. സ്തുതി. വ. (മലയാളത്തിൽ) കഫം, വാനീർ.

ഈളി-പ്ര ചെറുവാൾ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം. മറ്റൊരു പര്യായം-'കരവാളികാ' വ. വാളിന്റെ രൂപത്തിലുണ്ടാക്കിയ വടി.

ഈളിത-വി. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

ഈഴക്കരിമ്പ്-കരിമ്പിന്റെ വകഭേദം. പര്യായം-'കാന്താരകം'.

ഈഴം-പ്ര. ലങ്ക. വ. പൊന്ന്. ന. കള്ള്.

ഈഴച്ചേമ്പ്-ഒരു മാതിരി ച്ചേമ്പ്.

ഈഴപ്പനമ്പ്-ഈഴദേശത്തെ ചൂരൽ.

ഈഴത്തി-ചോകത്തി.

ഈഴവൻ-ചോകൻ. സീഴം (സിംഹളം) എന്നതിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കയാൽ ഈ പേരുണ്ടായി. പര്യായങ്ങൾ-ശൌണ്ഡികൻ, മണ്ഡകാരകൻ.

ഈഴവാത്തി-ചോകോനെ ക്ഷൌരം ചെയ്യുന്നവൻ, കോമരം.

ഈറ-കോപം.

'വ്രജജനത്തിലൊരുത്തനുനേരി-
ല്ലീറവരുന്നതുചെയ്തതോ മാതാവാ!'
(ഘോഷയാത്ര തുള്ളൽ)

ഈറൻ-നനഞ്ഞമുണ്ട്.

ഈറമ്പനി-പ്ര. ശീതജ്വരം. വ. ഉപായപ്പനി, സാരമില്ലാത്ത പനി.

ഈറിക്ക-കോപംവരുത്തുക.

ഈറ്-പ്ര. കോപം. വ. അതിര്.

ഈറുക-കോപിക്കുക, നശിപ്പിക്കുക.

ഈറം-പ്ര. നനവ്. വ. മലം, അഴുക്ക്. ഈരം എന്നും കാണുന്നുണ്ട്.

ഈറമ്പന-ഒരു വൃക്ഷം, ഈന്തൽപ്പന.

ഈറുക്കുക-കോപിക്കുക.

ഈറ്റ-പ്ര. ചെടി. വ. ലജ്ജ. [ഈരു (ഇഴക്ക വലിക്ക) എന്നതിൽ നിന്നുണ്ടായി.]

ഈറ്റക്കുഴൽ-ഒരു മാതിരി കുഴൽ.

ഈറ്റൻ-ലജ്ജൻ.

ഈറ്റപ്പാമ്പ്, ഈറ്റുപാമ്പ്-തള്ളപ്പാമ്പ്, പെറ്റ പാമ്പ്.

ഈറ്റപ്പുര, ഈറ്റുപുര-പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുറി.

ഈറ്റപ്പുല, ഈറ്റുപുല-പ്രസവി

ച്ചാൽ പത്തുദിവസം ക്രാഹകാക്കുള്ള അശുദ്ധി.

ഒരാററപ്പുലി, ഒരംററപുലി-പൊററ കട്ടിയോടുകൂടി കിടക്കുന്ന പുലി.

ഒരംററം-ഹ. മൃഗങ്ങളുടെ യോനി. വ. തൃപ്തികേട്.

ഒരംററാമായൻ-ലുബ്ധൻ.

ഒരംററിക്ക-മുറുകേ പിടിക്ക, (ചെലവു ചെയ്യാതെ വെച്ചുകൊള്ളുക).

ഒരാററിനം-ചെറിയ ജന്തുക്കളുടെ കൂട്ടം.

ഒരംററില്ലം-പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുറി. പൎയ്യായങ്ങൾ-അരിഷ്ടം, സൂതികാഗൃഹം.

ഒരംററു്-പ്രസവം.

ഒരംററുകാരി പേററെടുക്കുന്നവൾ.

ഒരംററുനോവു്-പ്രസവവേദന.

[ഇതിനു മൂന്നു സന്ധികൾ ഉണ്ടു്. നോവിന്റെ ആദ്യസന്ധി-ഗൎഭാശയത്തിന്റെ വായ് തുറക്കുന്നതു്. രണ്ടാമത്തേതു്-കുട്ടിയുടെ ജനനം. മൂന്നാമത്തേതു്-മറുപിള്ള പിറക്കുന്നതു്.]

ഒരംററുപട്ടി-പ്രസവിച്ച പട്ടി.

ഒരംററുവേദന, ഒരംററുവിളി-പ്രസവവേദന.

ഒരംറെറടുക്കുക-ക്രി. പ്രസവവേദനപ്പെടുക. വ. പേറെറടുക്കുക.

ഒരാറെറടുക്കുന്നവൾ-ഹ. പ്രസവവേദനപ്പെടുന്നവൾ. വ. പേറെറടുക്കുന്നവൾ.

ഉ

ഉ—മലയാളഅക്ഷരങ്ങളിൽ അഞ്ചാമത്തേതു്. (ഓഷ്ഠ്യം)

ഉ—അ. ഇതു കോപത്തോടുകൂടെ പറയുന്നതിൽ വൎത്തിക്കുന്നു.

ഉ—ശബ്ദിക്കുക, മുക്കറയിടുക.

ഉ-ഹ ശിവൻ.

'അകാരോവിഷ്ണുരുദ്ദിഷ്ട
ഉകാരസ്തുമഹേശ്വരഃ
മകാരസ്തുസ്മൃതോബ്രഹ്മാ
പ്രണവസ്തുത്രയാത്മകഃ'

വ. ബ്രഹ്മാവു്. ന. ചന്ദ്രമണ്ഡലം, ർ. തപസ്സ്.

ഉക-ഒരു വൃക്ഷം. പൎയ്യായങ്ങൾ-പീലു, ഗുഡഫലം; സ്രംസി. ഇതു കാപ്പി എന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്.

ഇതു് എണ്ണമയമുള്ള അരിയോടുകൂടിയ ഒരു വൃക്ഷമാണ്. പിത്തത്തെ വൎദ്ധിപ്പിക്കും. കഫവാതങ്ങളെ നശിപ്പിക്കും. ഭേദി, പ്ലീഹ, അൎശസ്സ്, കൃമി ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും. രസം കയ്പാണ്, ഗുരുവാകുന്നു. കൈപ്പും മധുരവുമായ മറെറാരിനമുണ്ടു്. അതു ത്രിദോഷങ്ങളെ കളയും. അധികം ഉഷ്ണമല്ല.

ഉകാനഹം-ചെമപ്പുംമഞ്ഞയും നിറമുള്ള കുതിര.

ഉകാരം-ഉ എന്ന അക്ഷരം. വ. ശിവൻ.

ഉകിർ-നഖത്തിനടുത്തുള്ള മാംസം.

ഉകുണം-മൂട്ട.

ഉക്കഴുത്തു-സ്ത്രീകളുടെ വിവാഹത്തിൽ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.

ഉക്കാ-പുക വലിപ്പാനുള്ള ഒരു സൂത്രം.

ഉക്കച്ചോറി-മുഖക്കുരു.

ഉക്കം-ഹ മദ്ധ്യം. വ. വശം.

ഉക്കൽ-ഉക്കം.

ഉക്കളം-റോന്തു (രാത്രി നടന്നുള്ള കാവൽ)

ഉക്കു്-ഊക്കു്, ബലം, ശക്തി.

ഉക്കുക-ഹ വേഗത്തിൽ ചാടുക. വ. ഒഴിക്കുക. ന. ചായുക, ചരിയുക.

ഉക്കടി-ഹ കിണ്ണ വ. വീട്ടിന്റെ വെളിയിലെ മൂല.

ഉക്കെട്ടു്-ഉക്കഴുത്തു്.

ഉകത-വി. പറയപ്പെട്ട.